

بهاستان

ویژه نامه انتخاباتی نشریه دانشجویی قلم

ن وَالْقَلَمُ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿۱﴾

نشریه اجتماعی، سیاسی و فرهنگی قلم

اولین ویژه نامه / اسفند ماه ۱۴۰۲

آنچه در این شماره می خوانیم:

ادبیاتِ انتخاب؛

انتخابات وظیفه ملی؛

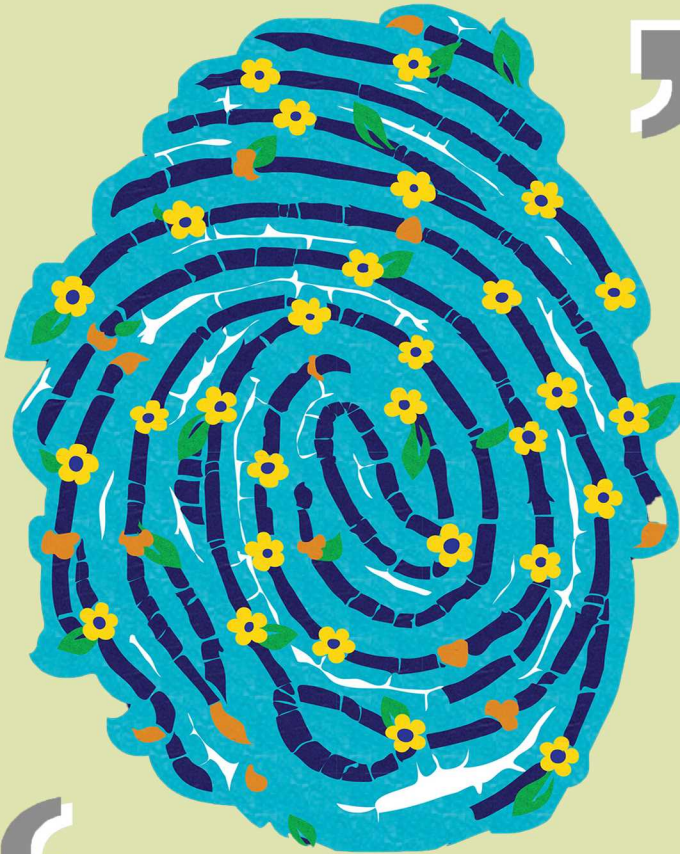
زره پولادین؛

آبادانی و آرامش؛

مجلس نمی تواند کاری نکند؛

زور پر زور؛

چرا حضور حد اکثری در انتخابات ۱۱ اسفند مهم است؟

ادبیاتِ انتخابات؛

آن سلامی از شهیدان را جوابش می دهیم
جان نثاری مخلصش، لایق برایش می شویم
چون شهیدان هریک از ما جان فدایش می کنیم
بر بلندی ها نگاهش، سرفرازش می کنیم
فخر فردا را به جان، تضمین برایش می کنیم

هریک از ما راه عشاق را ادامهش می دهیم
خون عشاق، خاک ایران را سزایش، می شویم
خانه ی دل را که ما ایران خطابش می کنیم،
چون شهیدان رای خود را هم کلامش می کنیم
حق و دینی گردنست ما را، ادایش می کنیم

انتخابات وظیفه ملی؛

این طریق تاثیر مستقیمی در تعیین نمایندگان دولتی و سیاست های عمومی و یا حتی قوانین کشور عزیزمان ایران داشته باشیم.

به یاد داشته باشیم که هر رای ما یک صداست و هر صدایی می تواند تغییر ایجاد کند.

اما پاسخ این سوال را می توان از میان سخنان رهبر عزیز انقلاب نیز پیدا کرد؛ مقام معظم رهبری تاکید کردند: «هر رأیی که شما در صندوق می اندازید، مثل این است که یک بخشی از پول آن سپرده را دارید تأمین می کنید. یک رأی هم اهمیت دارد. هرچه انتخابات پرشورتر باشد، عظمت ملت ایران بیشتر در چشم مخالفان و دشمنانش دیده خواهد شد.»
مهمترین نکته ای که باید در زمینه انتخابات به آن اشاره کنیم انتخاب افراد اصلح است، یعنی همان طور که مسئله شرکت در انتخابات یک وظیفه دینی و ملی است، دقت در رای دادن و انتخاب افراد اصلح نیز وظیفه ی دینی ما هست.

شرکت در انتخابات نه تنها حق هریک از ما هست بلکه به عنوان یک شهروند ایرانی وظیفه ی ملی و دینی ما نیز محسوب میشود چرا که انتخابات مهمترین مسیر تحقق مشارکت مردم برای تعیین سرنوشت کشور عزیزمان ایران است و بارزترین نمونه مردم سالاری دینی در جمهوری اسلامی ایران است. چنانچه رهبر معظم انقلاب (مدظله العالی) میفرماید:

«انتخابات در کشور ما یک حرکت نمایشی نیست. پایه ی نظام ما همین انتخابات است. یکی از پایه ها، انتخابات است. مردم سالاری دینی با حرف نمی شود؛ مردم سالاری دینی با شرکت مردم، حضور مردم، اراده ی مردم، ارتباط فکری و عقلانی و عاطفی مردم با تحولات کشور صورت می گیرد.»
با این حال پرسشی که این روزها با آن مواجه ایم، این است که آیا رای من به تنهایی در سرنوشت کشور تاثیر خواهد داشت؟ در پاسخ باید گفت بله، رای دادن ابزار مناسبی است که بوسیله آن می توانیم نظرات و

باورهای خود را به عنوان عضوی از این جامعه ابراز کنیم. در واقع این امکان به ما داده شده تا از

پاورهای خود را به عنوان عضوی از این جامعه ابراز کنیم. در واقع این امکان به ما داده شده تا از

زره پولادین؛

در

حضور در انتخابات یکی از مستحکم ترین وسیله هایی است که این ملت می تواند آن را مثل یک زره پولادین در مقابل خود و در مقابل حمله دشمنان و سوءتئیت و بد دلی مستکبران و دخالت کنندگان نگه دارد.

با استقرار نظام جمهوری اسلامی در ایران و تحقق اولین مردم سالاری دینی در منطقه خاورمیانه و بلکه جهان، «مردم» به عنوان صاحبان نظام بر اساس آموزه های اسلامی، کلیدی ترین نقش را در نحوه اداره امور کشور و تعیین حاکمان و نمایندگان خویش دارا شدند. این نقش در اصول متعدد قانون اساسی؛ از جمله اصول ۳، ۶ و ۵۶ قانون اساسی منعکس شده است.

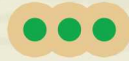
اما ۱۰ دلیل بر اهمیت مشارکت در انتخابات:

۱_ در اسلام هدف نهایی هر فعالیتی رشد و تعالی انسان است و توسعه انسانی بر هر امری مقدم است. مشارکت مردم از اصلی ترین ابزار یادگیری اجتماعی و رشد فردی است بنابراین امری دینی است.

۲_ در نگاه اسلامی مشارکت و رای دادن صرفا حق نیست که بتوان از آن صرف نظر کرد بلکه چون هر فردی در مورد رشد و پیشرفت جامعه مسئول است هم حق است و هم وظیفه.

۳_ مشارکت فراگیر از آنجاکه فرصت رشد همگانی و برابر استعدادهاست، عین عدالت است و چون نظارت جمعی را افزایش می دهد قطعاً کاهنده فساد است و قدرت توزیع عادلانه ای پیدا می کند و شفافیت به اوج می رسد.

۴- شکل گیری گفتگوی اجتماعی
و مشارکت مردم، اعتماد عمومی را در جامعه افزایش می دهد. فضا که مثبت شود به ظرفیت ها افزوده می شود. البته مشارکت باید در همه سطوح اعم از تصمیم گیری، مطالبه گری، نظارت و اجرا دنبال شود. باید به مردم اعتماد شود تا مردم اعتماد کنند.

۵- در فضای مشارکت فرصت
برای کاهش تعارضات اجتماعی و افزایش وحدت اجتماعی فراهم می شود. فرصت احساس نیاز به یکدیگر و افزایش هماهنگی و بهره وری پیدا می شود.

۶- با مردمی سازی و مشارکت
مردم، اشتباهات و سوگیری تصمیم گیری ها کاهش پیدا می کند، چرا که هرکسی نقطه ضعف دیگری را برطرف می کند. با به میدان آمدن، ظرفیت های مردمی کارآمد برای حل مسائل کشور افزایش می یابد.

۷- پشتوانه مردمی حاصل
از مشارکت و افزایش مشروعیت و مقبولیت نظام، توان رایزنی های بین المللی سیاست خارجی در راستای تحقق منافع ملی کشور را به طور چشمگیری افزون ترمی کند.

۸- سلامت روانی جامعه در
سایه مشارکت فراگیر با شکل گیری انسان های سازگارتر، تفاسیر مشابیه، ذهنیت های مشترک و جامعه همگراتر ارتقاء پیدا میکند.

۹- اصل ۶ قانون اساسی بر اداره
امور کشور به اتکاء آراء عمومی تاکید دارد و کارنامه انتخاباتی نظام جمهوری اسلامی با برگزاری ۳۹ مورد و به عبارتی هر ۱۳-۱۴ ماه یک انتخابات، کارنامه درخشانی دارد.

۱۰- سیره امامین انقلاب هم
همواره تاکید بر اهمیت مشارکت مردم و برگزاری انتخابات بوده است و تاکید نموده اند که نه تنها جمهوریت بلکه نظام اسلامی نیز وابسته به انتخابات است. و هرگونه تبلیغ علیه مشارکت مردم را مخالفت با ایران، اسلام و جمهوری اسلامی دانسته اند.

”

“

لبنان علی رغم داشتن مجلس
همواره، در رسیدگی به ابتدایی
ترین امور ناکام بوده است اما
برای یافتن ریشه های این
ناکامی، ما باید به جامعه
برگردیم جایی که این اقلیت
های کثیر حاضر نیستند که به
توافقی برسند. توافق در قرن
بیست و یکم تنها یک چهره بارز
دارد و تنها آن انتخابات است، تنها
مظهر مشروعیت سیاسی نیست
انتخابات پیامی پوشیده دارد و آن
همبستگی است؛ همبستگی که
تنها در ورای آن **آبادانی و آرامش**
معنا می یابد.

جمعیتی لبنان و ایران وجود
دارد، هم از کثر مذاهب، گرایش
ها و نژادها و قومیت ها، این
کشور نمونه بررسی مناسبی
است. همانطور که می دانیم
لبنان از ضعف مدیریت و کنترل
رنج می برد تاجایی که پایتخت
این کشور بیروت نزدیک به یک
دهه از داشتن حداقل مدیریت و
نظامت امور بی بهره بوده است.

آبادانی و آرامش؛

انتخابات نامی آشنا در این
روزها اما برخلاف روال عادی که
به توصیف انتخابات در دیگر
نظام های سیاسی می پردازند،
ما امروز به عدم توفیق در این
امر می پردازیم، برای این کار به
لبنان می رویم اما چرا لبنان؟ به
دلیل شباهت هایی که در بافت

مجلس نمی تواند کاری نکند!

۱_ مقدرات یک ساله

یک مجلس هر چقدر هم که کارنکن باشد در طول یک دوره ۴ ساله باید ۴ بار برای دخل و خرج یکساله کل ملت تصمیم بگیرد. بله درست خواندید یک ملت، نه صرفاً دخل و خرج دولت! مجلس هر ساله از دی ماه درگیر کلیات و جزئیات برنامه و بودجه سال بعد میشود. درآمدهای دولت که جزئیاتش نقش مستقیم در زندگی تک تک ما از کارمند و کاسب و تولید کننده و کارگر و... دارد در این لایحه تعیین میشود. میزان فروش نفت که تأثیر مستقیم بر نرخ دلار و ارز و ... میگذارد، میزان مالیات ها و پایه های مالیاتی میزان مالیات ها و پایه های مالیاتی بودجه های عمرانی افزایش حقوق و به طور کلی هزینه کردهای کشور که همه آنها مستقیماً به زندگی و معیشت و رفاه مردم مرتبط است در این برنامه مکتوب بررسی و تصویب یار میشود. تجربه همه سالها نشان داده آخرش این مجلس است که در مورد بودجه تصمیم

یکی از گزاره های پرتکرار در جامعه نسبت نمایندگان مجلس این است که مگر این ها کار می کنند؟ آیا نمایندگان قبلی کاری کرده اند که دوباره برویم سراغ انتخاب نمایندگان جدید؟ و نتیجه گیری ذهنی اینکه وقتی کاری نمی کنند دیگر بودن یا نبودن یک نفر در مجلس چه فرقی به حال ما دارد؟ و گزاره ها و سؤال هایی از این دست که نقش برای مجلس و ساکنین آن در حل مسائل متعدد زندگی مردم را نفی می کند. آیا اساساً نمایندگان مجلس میتوانند کاری کنند؟

آیا به فرض محال انجام ندادن کار و یا طرح ایده جدید نمایندگان در هیچ مصداق و مسئله ای نقش آفرینی و اثر گذاری نخواهند داشت؟ هر مجلس در طول دوره ۴ ساله خود لاجرم باید در مورد چه چیزهایی تصمیم بگیرد؟ شاید لازم باشد برگردیم و یکبار با کنار گذاشتن گلایه ها و پرداختن به واقعیت ها به مجلس نگاه کنیم مجلسی که هریک کرسی آن با ضریب بالایی در زندگی ما، تأثیر بسیار زیادی دارد.

۲_ لایک نمایندگان، نیاز جدی دولت!

می گیرد و لایحه دولت را به دلخواه تغییر میدهد. اگرخواهد کسری بودجه را کم میکند یا زیاد و نهایتاً سرنوشت ما در کوچه یا بزرگتر شدن سفره معیشت و کاهشی یا افزایشی بودن تورم ملموس میشود.

بر فرض اینکه در طول دوره چهارساله ای یک مجلس، هیچ طرح و لایحه ای برای بررسی و تصویب یا رد از سوی نمایندگان نیاید (که امری غیرممکن بوده تاکنون) دولت برای به اجرا رساندن هر لایحه ای چاره ای جز ارجاع آن به مجلس و گرفتن نظر مساعد غالب نمایندگان ندارد. همین اگر خود مجلس هم نخواهد طرحی بدهد دولتی اگر باشد و بخواهد کاری کند باید با نظر مجلس باشد. حجم لویحی که تصویبش منوط به موافقت آن در مجلس شورای اسلامی است آنقدر متعدد است که چند هفته گذشته معاون پارلمانی رئیس جمهور در مصاحبه ای گفت، از ابتدای دولت سیزدهم تاکنون، ۲۵۸ لایحه

”

به مجلس یازدهم تقدیم شده. آنچه مسلم است اینکه نماینده مجلس حتی اگر خودش پیشنهادی برای اصلاح یا تغییر نداشته باشد در رد یا تأیید پیشنهادات اجرایی دولت برای تغییر در هر حوزه ای، نقش محوری دارد.

زورِ پُر زور؛

یکی از سوالات مهمی که امروز مطرح می شود این است که آیا مجلس توان پیشبرد برخی امور را دارد؟ یا در مواجهه با قوای دیگر نظیر دولت و قوه قضائیه امکان کمتری برای به انجام رساندن ایده هایش در عرصه حکمرانی خواهد داشت؟ آیا مجلس همانطور که در اختیارات قانونی اش ذکر شده توانسته دولت را کنترل، نظارت و یا الزام به امری کند؟! برای پاسخ به این سوال برخی رخدادهای ادوار اخیر مجلس شورای اسلامی را بازخوانی می کنیم تا با ذکر مثال عینی به این ابهام پاسخ دهیم.

-تسهیل صدور مجوز ها؛ امضای طلایی، بی اعتبار شد!
در سالیان اخیر همواره افزایش تولید دغدغه مهم دولت ها و مجلس های مختلف بوده

است، دغدغه ای که یک مانع بزرگ به نام صدور مجوز را با خود به همراه داشت که برای رفع آن قوانین مختلفی وضع شد اما همچنان انحصار امضای طلایی برای گرفتن مجوز، مانع بزرگی بود که نفس مردم و تولید کنندگان را گرفته بود. قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار، همراه سال ۱۴۰۱ در ۵ ماده و ۱۶ تبصره و با اصلاح برخی مواد قوانین قبلی مرتبط با صدور مجوز کسب و کار، شرایط جدیدی را برای صدور مجوزها تعریف کرده است، در مسیر تصویب این قانون نیز در درون دستگاه های دولت مقاومت هایی شکل گرفت؛ به این دلیل که خیلی از اختیارات این دستگاه ها در صدور مجوزها از بین می رفت ولی علی رغم این مقاومت ها و مخالفت ها در تصویب و اجرای قانون، مجلس موفق شد که آن را تا حدودی به سرانجام برساند.

-علی رغم مخالف سازمان برنامه و بودجه، رتبه بندی معلمان عملی شد!

“

قانون رتبه بندی معلمان با وجود نقد بر محتوا و نحوه اجرای آن و نیز علی رغم مخالفت دولت و سازمان برنامه و بودجه با این طرح به تشخیص و تصویب مجلس دولت مجبور به اجرای آن شد.

صاحب امتیاز:

بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان خراسان رضوی،
حوزه بقية الله (عج)

مدیر مسئول:

یونس وطن دوست

سر دبیر:

مجتبی اسماعیل پور
گرافیکست و صفحه آرا:

احمد عبداللهی

همراهان ویژه نامه:

زهره بهرامی فر

سجاد رضائی آلی

سید محمد رضا موسوی

دانیال نقابی

سجاد واسعی زاده

کارشناسان و مرکز کارشناسان که متولی برگزاری آزمون بودند را مجبور به برگزاری آزمون کرد. در حال حاضر پذیرش کارآموزی در این سه رشته در حال جریان است.

”

قانون فعالیت های هسته ای ایران در حال جان گرفتن و رو به پیشرفت است.

-قوانین الزام آور مجلس برای قوه قضائیه!

تنظیم قانون و نظارت بر قوه قضائیه بسیار سخت تر و پیچیده تر از قانون گذاری و نظارت بر دولت می باشد؛ چرا که این قوه «قهریه» است و حوزه خاصی محسوب می شود. خیلی ها شاید جرأت ورود به این مسائل را نداشته اند. اما مجلس توانست در سه حوزه «آزمون وکالت سردفتری و کارشناسی رسمی» ورود پیدا کند. با اینکه سال ها قوه قضائیه به مجلس اجازه دخالت و قانون گذاری را نداده بود و اساساً این سه حوزه را در حیطه تخصص و دایره خودش می دانست، اما مجلس با ورود مستقیم به این سه حوزه و قانون صدور مجوزهای کسب و کار انحصار زدایی کرد. قوه قضائیه بارها از طریق معاون اول این قوه مخالفت خود را با این اتفاق اعلام کرد اما با این وجود مجلس نقش قانون گذاری خود را اعمال کرده و نهادهایی نظیر کانون وکلا، مرکز و کلا، سازمان ثبت، کانون

-محافظ امنیت، وقتی امنیت خط قرمز است؛

قانون اقدام راهبردی برای رفع تحریم ها و صیانت از حقوق ملت ایران مصوب مجلس یازدهم همان کاری بود که باید در مجلس قبلی (دهم) در زمان تأیید برجام در مجلس انجام می شد و شروط رهبری را به قانون تبدیل می کرد تا بتواند با دولت وارد چانه زنی شود؛ اما چون دولت قبلی راهبرد اصلی اش مذاکره بود، با این قانون مخالفت کرده و این موضوع را هم خیلی صریح و جسورانه بیان می کرد. یکی از کارهای مجلس یازدهم این بود که خودش به صورت رسمی به این موضوع ورود کرد و نمایندگان پای تصویب این قانون ایستادند. مجلس در ادوار گذشته کمتر پیش می آمد که در موضوعات امنیت ملی ورود کند و معمولاً کار را به کمیسیون امنیت ملی می سپرد. اما با استفاده نمایندگان مجلس یازدهم از اختیارات قانونی مجلس، عملاً روند مخرب برجام در دولت آقای روحانی برچیده شد. این قانون، همین امروز در دولت آقای رئیسی وجود دارد و در حال پیگیری می باشد و در سایه این

چرا حضور حداکثری در انتخابات یازدهم اسفند مهم است؟

در هر مرحله با ایجاد شکاف میان مردم و سیاسیون و مسئولان و با سیاه نمایی و ایجاد ناامیدی و نفرت پراکنی در میان احزاب و گروه های مختلف سیاسی، فضای کشور را در روزهایی که پر افتخارترین روزهای ملت و نظام به شمار میرود متشنج کند.

انتخابات با اهمیت دادن به شعور سیاسی ملت، موجب تقویت پایه های مردمی نظام جمهوری اسلامی میشود و میدان را برای فعالیت سلیقه های جدید باز کرده و فرصت طرح دیدگاه های مختلف را فراهم می آورد. این امر به نوبه خود باعث میشود مردم به نظام سیاسی خودشان اعتماد کنند و آن را از خود بدانند و در مصائب، پشتیبان آن باشند و از طرفی هر انتخاباتی به تناسب موقعیت زمانی و چگونگی تحولات سیاسی و اجتماعی آن دوره، حائز اهمیت است.

انتخابات دوازدهمین دوره مجلس توجه به اوضاع بین المللی و منطقه ای، وضعیت و صف بندی جریان ها و گروه های سیاسی داخلی از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است که انتظار میرود جامعه نخبگانی دانشگاه به عنوان یکی از گروه های مرجع

مجلس در نظام جمهوری اسلامی ایران از اهمیت ویژه و والایی برخوردار بوده و محور بسیاری از تصمیم گیری ها، قانون گذاری ها و برنامه ریزی ها هست و چراغ هدایت دولت و ملت را به دست دارد. مجلس، پایگاه اساسی نظام و مردم و مایه حضور و مشارکت واقعی مردم در تصمیم گیری ها و مظهر اراده ملی است. امری که اهمیت انتخابات مجلس را آن هم در برهه حساس کنونی و نقش پررنگ دشمن در کاهش مشارکت با سیاه نمایی و برنامه ریزیهای چراغ خاموش دوچندان کرده است.

انتخابات دوازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی و ششمین دوره مجلس خبرگان رهبری روز جمعه ۱۱ اسفندماه ۱۴۰۲ در سراسر کشور برگزار خواهد شد؛ انتخاباتی که هم داوطلبان و کاندیداها برای حضور و مشارکت در آن و هم مسئولان و دست اندرکاران برگزاری آن از مدتها قبل برای آن برنامه ریزی کرده اند؛ اما در کنار این برنامه ریزی ها و ثبت نام از کاندیداها و تلاش برای صلاحیت سنجی های قانونی و شرعی و عرفی و اخلاقی، دشمن هم به خوبی در حال طرح ریزی است تا

جامعه همچون همه عرصه ها از بدو پیروزی انقلاب تاکنون پیشتاز حرکت های مهم و تاریخ ساز بوده در این برهه حساس و سرنوشت ساز ضمن حضور فعال در عرصه رقابت های انتخاباتی و شرکت در انتخابات که آزمون سیاسی خداوند در ازاء نعمت پیروزی انقلاب اسلامی از مردم ایران به شمار می آید اتحاد جامعه را به حضور پرشور و دشمن شکن در انتخابات ۱۱ اسفند دعوت نمایند و با انتخاب گزینه های شایسته برای مجلس شورای اسلامی و خبرگان رهبری، به تداوم نظام جمهوری اسلامی و کارگزاران لایق به این ملت سرافراز رای قاطع بدهند.

